

HALÁL A BŰNBE SÜLLYEDT VILÁGBAN

Október 1., szombat délután

Mikor az angyalok meghajoltak Jézus előtt, hogy elismerjék felsőbb-ségét, nagy tekintélyét és jogos uralmát, Lucifer is meghajolt velük, de szíve tele volt irigységgel és gyűlölettel. Isten bevette Jézust terveinek különleges tanácsába, de Lucifer nem ismerte tervét. Ő nem értette meg és nem is kapott engedélyt Isten szándékainak megismerésére. Krisztust azonban a menny legfőbb hatalomnak ismerte el, akinek hatalma és tekintélye ugyanaz, mint az Atyáé. Lucifer azt gondolta, hogy közkedveltségnek örvend a menny angyalai előtt. Rendkívül felmagasztalták őt, ami azonban nem indította fel Teremtője iránti hálára és dicséretre. Magának Istennek magasságára törekedett. Dicsőséget talált saját fenségében. Tudta, hogy az angyalok tisztelik. Egy különleges küldetést kellett végrehajtania. Közel volt a nagy Teremtőhöz, és az örökkévaló Istent körülvevő dicső fényesség szüntelenül ragyogó sugarai különösen reá áradtak. Arra gondolt, hogy milyen nagy örömmel engedelmeskedtek neki az angyalok. Ruhái nem ragyogóan szépek? Miért kell így tisztelni Krisztust önmaga felett? – *A megváltás története*, 14. o.

A kert közepén, közel az élet fájához állt a jó és gonosz tudásának fája. Isten ezt a fát arra szánta, hogy iránta való engedelmességük, hitük és szeretetük záloga legyen. Az Úr megparancsolta öszüleinknek, hogy ne egyenek róla és ne érintsék, hogy meg ne haljanak. Megmondta, hogy egynek kivételével a kertnek minden fájáról bátran ehetnek, ha azonban arról a fáról esznek, bizonynal meghalnak.

Amikor az Úr Ádámot és Évát a szép kertbe helyezte, mindenük megvolt boldogságukhoz, amit csak kívántak. Isten azonban mindentudó bölcsességében úgy döntött, hogy kipróbálja hitüket, mielőtt örök biztonságot ad nekik. Mindketten Isten kegyében voltak, beszélgettek egymással. A gonoszt mégsem helyezte el elérhető közelségükből. Sátán engedélyt kapott, hogy megkísértse őket. Ha kiállják a próbát,

Isten és a mennyei angyalok kegyében részesülnek. – *A megváltás története*, 24. o.

Október 2., vasárnap

Az angyalok figyelmeztették őket, hogy óvakodjanak Sátán cselofságaitól, mert fáradhatatlanul igyekszik őket tőrbe ejteni. Ameddig engedelmeskednek Istennek, a gonosz nem tud ártani nekik, mert ha kell, Isten minden angyalát elküldi segítségükre. Ha rendíthetetlenül elutasítják Sátán első célozgatásait, olyan biztonságban lesznek, mint a mennyei követek. De ha egyszer engednek a kísértésnek, természetük annyira megromlik, hogy önmagukban nem képesek Sátánnak ellenállni. [...]

Az angyalok figyelmeztették Évát, hogy napi munkája végzése közben ne távozzon el férjétől. Vele kevésbé veszélyezteti a kísértés, mint amikor egyedül van. De belemerülve kellemes munkájába, Éva öntudatlanul elbarangolt mellőle. Amikor észrevette, hogy egyedül van, érzett valami veszélyt, de legyőzte félelmét; elég bölcsnek és erősnek gondolta magát ahhoz, hogy felismerje a bajt, és ellenálljon annak. – *Pátriárkák és próféták*, 53. o.

Éva kíváncsi lett. Ahelyett, hogy elmenekült volna, figyelmesen hallgatta a kígyót. Nem jutott eszébe, hogy az elbukott ellenség használja fel a kígyót közvetítőnek, médiumnak. Sátán beszélt, nem a kígyó. Évát félrevezette hízelgésével, és elhitette. Ha egy parancsoló egyéniséggel találkozott volna, akinek alakja hasonlított volna az angyalokéhoz, akkor résen lett volna. Az idegen hang hallatára férjéhez kellett volna szaladnia, hogy megtudakolja tőle, miért szólította meg őt valaki. Éva azonban vitába szállt a kígyóval. – *A megváltás története*, 33. o.

Világos kijelentésünk van arról, hogy Sátán munkálkodik az engedetlenség fiaiban. Nemcsak bejárása van elméjükbe, hanem dolgozik tudatos és nem tudatos befolyásuk által, hogy másokat is ugyanabba az engedetlenségbe vonjon. Ha a gonosz angyaloknak ilyen hatalmuk van az engedetlen emberek felett, akkor milyen hatalmuk van a jó angyaloknak azok felett, akik engedelmeségre igyekeznek? Amikor Jézus Krisztusba helyezzük bizalmunkat, és engedelmeség által az igazságra törekszünk, akkor Isten angyalai munkálkodnak a szívünkben, hogy igazságra segítsenek. [...]

A Sátán elleni küzdelemben minden ember megkaphatja azt a segítséget, amivel Krisztus rendelkezett. Nem szükséges elbuknunk. Több mint győztesek lehetünk Ő általa, aki szeretett minket, és életét adta értünk. „Mert áron vétettetek meg...” (1Kor 6:20) Milyen áron! Isten Fia emberként ugyanazokkal az ellenállhatatlannak látszó kísértésekkel küzdött... Mindenki kísértetik, de a Biblia kijelenti, hogy nem kísértethetünk feljebb, mint azt elszenvadni tudnánk. Visszaverhetjük és legyőzhetjük a ravasz ellenséget. – *Szemelvények Ellen G. White írásából*, 1. köt., 94–95. o.

Október 3., hétfő

Ádámot és Évát gyakran keresték fel a szent angyalok, és kioktatták őket foglalatosságuk felől. Felvilágosították őket Sátán és angyalainak lázadásáról és bukásáról. Az angyalok figyelmeztették őket, hogy Sátán kísértéseitől óvakodjanak, munkájuk közben ne távozzanak el egymástól, mert így érintkezésbe kerülhetnek a bukott ellenséggel. Az angyalok intették őket, hogy szigorúan ragaszkodjanak Isten rendeleteihez, mert csak a legteljesebb engedelmség adja biztonságukat. Akkor ennek a bukott ellenségnek nem lehet hatalma felettük.

Sátán Évánál kezdte meg munkáját, amennyiben rábírt az engedetlenségre. Éva elsősorban azzal hibázott, hogy eltávozott férjétől; azután azzal, hogy a tiltott fa körül időzött; harmadszor pedig, hogy meghallgatta a kísértő szavait, s kételkedni merészelt Isten ezen kijelentésében: „Amely napon eszel abból, halálnak halálával halsz meg.” Úgy gondolta, hogy Isten talán mégsem azt gondolta, amit mondott, majd kinyújtotta kezét, vett a gyümölcsből és evett. A tiltott gyümölcs a szemnek tetsző és jóízű volt. Keserű féltékenységgel gondolta el, hogy Isten megvonta tőlük azt, ami valóban javukra lenne. – *Tapasztalatok és látomások*, 147. o.

Sátán azt mondta, hogy ha esznek a tiltott fa gyümölcséből, egy új és nemesebb ismeret birtokába jutnak, amivel eddig nem rendelkeztek. Ez volt az ő különös cselekedete, amellyel bukása óta arra bírta az embereket, hogy fürkésszék ki a Mindenható titkait, és ne legyenek megelégedve azzal, amit Isten kinyilatkoztatott, és ne engedelmességeskedjenek annak, amit Ő megparancsolt. Isten parancsai iránti engedetlenségre akarta bírni őket, és elhíttetni velük, hogy a teljes ismeret csodálatos területére léptek. Ez azonban pusztá feltevés és nyomorult csalás volt.

Nem törekszenek annak megértésére, amit Isten kinyilatkoztatott, és megvetik kifejezett parancsait. Istentől függetlenül igyekeznek a bölcsesség elnyerésére, és próbálják megérteni azt, amit Isten úgy látott jónak, hogy visszatartson a halandóktól. Kérkednek előrehaladott eszméikkel, és elbűvöli őket saját hiábavaló bölcsekedésük, azonban éjszakai sötétségben tapogatóznak az igazi ismerettel kapcsolatban. Mindenkor tanulnak, de az igazság ismeretére sohasem jutnak el. – *A megváltás története*, 33. o.

Isten nem akarta, hogy őszülein megismerjék a bűntudatot. Amikor azonban elfogadták Sátán hamis bizonygatását, engedtlenség és parancsmegszegés tört be világunkba. Az Isten parancsa iránti engedtlenség és Sátán hazugságának elhívése megnyitotta a keservek zsilipjét a világra. – *Értelem, jellem, egyéniség*, 2. köt., 562. o.

Október 4., kedd

Azzal, hogy engedtek Sátán sugallatainak, őszülein a nyomorúságok árját zúdították a világra. Kétes elveikkel befolyást gyakoroltak mindazokra, akikkel kapcsolatba léptek. Az Édenben keletkezett bűn a korszakok során elterjedt. Noha Ádám és Éva keserűséggel beszélték el gyermekeiknek a bűnbeesés szomorú történetét, már a családjukban is szakadás keletkezett. Kain úgy határozott, hogy Sátánnak szolgál, Ábel pedig az Istenért végzett szolgálat mellett döntött. Kain meggyilkolta a testvérét, Ábelt azért, mert nem volt hajlandó az ő példáját követni. – *The Upward Look*, 41. o.

Az új idők spiritizmusa az ókori boszorkányság és bálványimádás formái – amelynek az alapja a halottakkal való kapcsolattartás – arra az első hazugságra épülnek, amellyel Sátán elámította Évát az Édenben: „Bizony nem haltok meg; hanem tudja az Isten, hogy amely napon ejédetek abból, [...] olyanok lesztek, mint az Isten.” (1Móz 3:4–5) Mindkettő ugyanazon a hazugságon alapszik, amely a hazugság atyjától származik. [...]

Az „ismerősök szellemei” nem a halottak lelkei voltak, hanem gonosz angyalok, Sátán hírnökei. Az ókori bálványimádásról – amely magába foglalta úgy a halottak imádását, mint a velük való bensőséges kapcsolatot – a Biblia kijelenti, hogy az nem más, mint a démonok imádása. [...]

Az új kor spiritizmusának ugyanez az alapja, és ezért valójában nem más, mint a démonok imádásának új köntösbe öltöztetése, amelyet Isten régen elítélt és megtiltott. [...]

Isten az ő szavában már megmutatta nekünk a jövő nagy eseményeit – mindazt megmutatta, aminek ismerete lényeges számunkra –, és Isten megbízható jelzőtáblát adott, hogy el ne essünk a reánk váró veszedelmek között. Sátán szándéka, hogy elpusztítsa az emberek Istenbe vetett bizalmát; hogy elégedetlenné tegye őket életük körülményeivel; hogy rávegye őket azoknak az ismereteknek a keresésére, amelyeket Isten bölcsen eltakart előlük, és hogy megvessék azt, amit Isten kijelentett nekik szent szavában. – *Pátriárkák és próféták*, 685–686. o.

Akik a veszedelem idején élnek majd, azoknak meg kell érteniük a Szentírás bizonyágtételét az ember természetére és a halottak állapotára vonatkozólag, mert a közeljövőben az ördögi lelkek sokakat szembesítenek megszemélyesített, szeretett, elhalt rokonaikkal vagy barátokkal, és a legveszedelmesebb tévtanokat fogják kijelenteni. Ezek a látogatók utalnak leggyengébb rokonszenvünkre, és hamis állításaik igazolására csodákat művelnek. Fel kell készülnünk arra, hogy a Biblia igazságaival ellenálljunk nekik, hogy a „halottak semmit sem tudnak”, és hogy azok, akik megjelennek, ördögi lelkek.

Sátán... lassanként készítette el az utat csalásának mesterműve számára a spiritizmus kifejlesztése által. Terve még nem érte el teljes kifejlődését, de eléri az idők végén, és a világot csalásainak árába sodorja. Gyorsan a végzetes álbiztonság állapotába ringatja az emberiséget, amelyből csak Isten haragjának kitöltésekor ébrednek fel. – *A megváltás története*, 398. o.

Október 5., szerda

Az önmegtágadás leckéje volt az első erkölcsi tanítás, amit Ádám kapott. Énje megfékezésének gyeplőit a saját kezében tartotta, ezért az ítélőképességtől, értelemről és lelkiismerettől kellett volna hagynia magát vezetett. [...]

Ádám és Éva a kert bármelyik fájáról szabadon ehetett, kivéve egyet. Csupán egy korlátozás állt előttük. A tiltott fa pontosan olyan szép és ízletes volt, mint a többi a kertben. Azért volt a jó és a gonosz tudásának fája, mert ha ettek róla – bár Isten megparancsolta, hogy „arról ne egyél”

(1Móz 2:17) –, akkor megismerik a bűnt, és megtapasztalják az engedetlenséget. – *That I May Know Him*, 14. o.

Ádám és Éva leírhatatlanul szomorúan és megaláztatva hagyta el a csodálatos kertet, amelyben boldogan éltek, mígnem semmibe vették Isten parancsát. Minden megváltozott. A hangulat már nem volt biztonságos, mint a bűnbeesés előtt. Isten bőr ruhákba öltöztette, hogy megvédje őket a hidegtől vagy a hőségtől.

Az egész menny sírt Ádám és Éva bűnbeesése miatt, amivel magukra és az egész emberiségre haragították Istent. Megszakadt a közvetlen kapcsolatuk a Teremtővel, és reménytelenségbe sülyedtek. Isten törvényét nem lehetett megváltoztatni az emberi szükségleteknek megfelelően, mivel az isteni rendelet nem vesztett sem erejéből, sem elvárásaiból.

Isten Fia azonban megszánta az elbukott embert. Tudta, hogy az Atya törvénye épp olyan változhatatlan, mint Ő maga. A törvénytaposó ember számára csak egy szabadulási módot látott. Önmagát kínálta fel az Atyának áldozatként az emberért, magára véve a bűnt és a büntetést, hogy halálával lefizethesse az ember megváltásának árát... Az Atya az Ő drága Fiáért egy ideig elhalasztotta a halálbüntetést, és az elbukott emberiséget Krisztusra bízta. – *Spiritual Gifts*, 3. köt., 46. o.

Isten törvényének az áthágása nyomorúságot és halált okozott. Az engedetlenség miatt az ember erői megromlottak, és szeretete helyét önzés vette át. Természete annyira meggyengült, hogy már nem volt képes ellenállni a gonosz hatalmának, ezért a kísértő úgy látta, hogy eljött az ideje, hogy az isteni teremtés tervével szembe szállva nyomorúságot és pusztulást hozzon a földre. Az ember törvényhozót választott magának, aki saját rabigáját vetette ki rá. – *Counsels to Parents, Teachers and Students*, 33. o.

Október 6., csütörtök

Fájdalom töltötte be a mennyet, amint tudatára jöttek, hogy az ember elveszett, és a világ, amit Isten teremtett, halandókkal lesz tele, kiknek fájdalom, nyomor, betegség és halál lesz sorsuk, és hogy a bűnösök számára nincs mentség. Ádám egész családjának meg kell halnia. Ezután láttam a szeretetteljes Jézust fájdalmas aggodalom kifejezésé-

vel az arcán. Láttam csakhamar, amint az Atyát övező sugárzó fényhez közeledett. Kísérő angyalom így szólt: „Bensőséges megbeszélést folytat Atyjával”... Midőn... visszatért az Atyától... engedélyt kapott, hogy saját életét mutassa be engesztelő áldozatul az emberiségért, bűnüket hordja, és elszenvedje a halálos ítéletet. Így nyitott utat, melyen át az emberiség a múltban elkövetett bűneiért, az Ő vérének érdemeiért bűnbocsánatot nyerhet, és engedelmessége által újra visszatérhet abba a kertbe, ahonnan kiűzetett. Akkor majd újra közeledhetnek az élet fájához, és ehetnek annak halhatatlanságot adó gyümölcséből, amelyhez minden jogukat elveszítették. – *Tapasztalatok és látomások*, 149. o.

Krisztus istenségének teljességében és szeplőtlen emberi természetének minden dicsőségében adta magát teljes és önkéntes áldozatul. Aki hozzá jön, úgy kell elfogadnia Jézust, mint egyedülit, aki lefizette a bűnzsoldját. Ahogy mindannyian meghalnak Ádámban, úgy kell mindenkinek feltámadnia Krisztusban, hiszen az igazak feltámadnak majd a halhatatlanságra, a törvénytaposók pedig azért, hogy elszenvedjék a törvény büntetését, a halált. [...]

Sokan állítják, hogy ők nem vétkeznek, mivel szentek, ám mindezt csupán a gonosz sugallja nekik. Mindenkor fennáll a bűnbeesés veszélye. Krisztus is figyelmeztetett, hogy legyünk éberek és imádkozunk, hogy ne essünk kísértésbe. Ha tudatában vagyunk gyengeségünknek, nem fogunk magunkban bízni, és nem kezeljük könnyen a veszélyt, hanem erőnk Forrását fogjuk mindenkor keresni. Jézus a mi igazságunk. Bűnbánó, megtérő lelkülettel, gyengeségünk érzésével kell elé járulnunk, és naponta meg kell tanulnunk felhasználni Krisztus vérének érdemeit, hogy a Mester kezében hasznos edényekké válhassunk. Ha ekképpen függ az életünk Istentől, akkor nem fogunk harcolni az igazság ellen, hanem erőt nyerünk ahhoz, hogy az igazság oldalán maradhassunk. Ragaszkodjunk a Biblia tanításaihoz, ne kövessük a világi szokásokat és hagyományokat, és ne az emberi szóra és cselekedetekre hallgassunk. – *This Day With God*, 148. o.

Október 7., péntek – További tanulmányozásra

Előtted az élet, „A jó és gonosz tudása” című fejezet.